

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੋਰ,
- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1978 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 637।

21 ਨਵੰਬਰ, 1990

ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 (1908 ਦਾ XVI)- ਐੱਸ. 23 ਅਤੇ 47— ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882— ਐੱਸ. 48— ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ- ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡੀਡ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਅਜਿਹੀ ਡੀਡ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਤੀ- ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਸ. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ 23 ਅਤੇ 47 ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹੀ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 12 ਅਤੇ 15)

, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਮਲਕੀਅਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦਾ S. 48 ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ 17)

ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਦਾਅਵਾ: ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਕਟੜਾ ਘਣਿਆਣ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 226/1-2 ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਰੁਪਏ। 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ 8,600 ਰੁਪਏ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

S¹^J⁰^'^^ ' ' ਵਕੀਲ ਆਰ.ਕੇ. ਹਾਂਡਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਹੇਮੰਤ ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.

(1) ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਟੜਾ ਘਣਿਆਣ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਨੰਬਰ 226/1-2 ਵਾਲੀ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। . 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ, 1975 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੇਸਨੇ ਲਾਭ ਵਜੋਂ 8,600।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 12, 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਐਫ-ਅਪੀਲੈਟ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-3 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਰਾਹੀਂ / ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸਾਬਕਾ. 3 ਨਵੰਬਰ 1971 ਨੂੰ ਪੀ.ਐਲ. ਵਿਚਾਰ ਰੁਪਏ ਸੀ. 13,000 ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. 1,300 ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, 1972, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, — 29 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਡੀਡਬਲਯੂ 3/1 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ), ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1973 ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਮਈ, 1975 ਦੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। 11,700 ਰੁਪਏ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਪਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਆਖਰਕਾਰ 14 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਭਾਵ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੋਸ਼ੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਉਸਦੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 12 ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 3 ਨਵੰਬਰ, 1971। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। . ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਲਾਭ ਵਜੋਂ 8,600।

(3) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 12 ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

Kuldip Singh v. Smt. Balwant Ka'ur (deceased) and others
(Ashok Bhan, J.)

ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਨ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ, - 29 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ / 1971 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀਡਬਲਯੂ 3/1), - 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਮੁੱਲ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਗੈਰ-ਜੋੜ ਅਤੇ ਗਲਤ- ਸੰਬੰਧੀ ਹੋਰ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਵੀ ਲਏ ਗਏ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

1. ਕੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. ਕੀ ਸੂਟ ਵਰਤਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ. ਪੀ. ਡੀ
3. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 11 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ? ਓਪੀਡੀ 1 ਤੋਂ 11 ਡਿਫਡਟਸ।

4. ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
5. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
6. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
7. ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 11 ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੌਰ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
8. ਕੀ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
9. ਕੀ ਮੁਦਈ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
10. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੈਰ-ਜੁਆਇਡਰ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਲਤ-ਜੁਆਇਡਰ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਮਾੜਾ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
11. ਰਾਹਤ.

(5) ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 1, 2, 5, 6, 7, 8 ਅਤੇ 10 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 9 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 11. 3 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ। 1971. ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ 3 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਸੂਰਵਾਰ ਸੀ। 1971 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 3, 4 ਅਤੇ 9 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ.

(6) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 3, 4 ਅਤੇ 9 ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ

ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਚੇ-ਸਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ 8) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਡੀਡਬਲਯੂ 8) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ . ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ ਮੈਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਗੱਲ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਡੀਡਬਲਯੂ 8) ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ

Kuldip Singh v. Smt. Balwant Ka'ur (deceased) and others
(Ashok Bhan, J.)

ਇਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਹੀ। . ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਡੀਡਬਲਯੂ 8) ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ! ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 29 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ DW 3/1। 1971. ਜਿਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ! ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1, ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਲਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ।

(7) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇਥੇਨਪਲਾਈ ਸੀ ਜੋ 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਸੂਰਵਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਪਾਸ ਬੁੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇਖੀ ਹੈ

Kuldip Singh v. Smt. Balwant Kaur (deceased) and others
(Ashok Bhan, J.)

ਪੀ-7, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਵੰਬਰ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 3 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ 1971, ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। 11,700 ਪਰ. ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕੱਢੀ ਸੀ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ 9,000 ਰੁ. ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਲਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਚੇ-ਸੁਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਲਾਈ ਸਿੰਘ (DW 8), ਵਿਕਰੇਤਾ ਖੁਦ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ ਫੰਡ ਵੀ ਉਲਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 4 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤਰ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਦਨਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਾਢੇ ਵਿਵਾਦ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਇਸ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਰਾਸਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਲਗਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ DW 3/1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਮਦਮੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਰਸ਼ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 2229.

Kuldip Singh v. Smt. Balwant Ka'ur (deceased) and others
(Ashok Bhan, J.)

ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿੱਤ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹਨ।

(10) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਦਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੱਜਨ (3) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੰਸ ਰਾਜ ਬਾਸਲ ਬਨਾਮ ਹਰਦੇਨ ਸਿੰਘ (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 (14 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ ਹੋਣ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1 (3 ਨਵੰਬਰ 1971) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(2) 1980 (1) RCJ 607.

(3) 1970 PLR 223

(4) ATR 1984 P&H 229.

(11) ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵੇਚਣ/ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। -1 14 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮਦਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

(12) ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 47, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ: -

"23. ਸੈਕਸ਼ਨ 24, 25 ਅਤੇ 26 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"47. ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਇਸ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।"

ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"48. ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ। —ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ।

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 47 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(13) ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਅਧੀਨ

Kuldip Singh v. Smt. Balwant Ka'ur (deceased) and others
(Ashok Bhan, J.)

ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। - ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹਨ ਦੁਰਈਸ਼ਾਮੀ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਅਗੋਪਾ ਰੈਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (5), ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਪਿਲੈ ਬਨਾਮ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਇਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਅਤੇ ਐਚਡੀਐਮਡੀਏ ਐਨੀਮਲ ਬਨਾਮ ਅਵਦਿਆਪਾ ਪਾਥਰ ਅਤੇ 3 ਹੋਰ (7), ਅਤੇ ਕੇਜੇ ਨਾਥਨ ਬਨਾਮ ਐਸਵੀ ਮਰਾਠੀ ਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (8)।

(14) ਕੇ.ਜੇ. ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਨਾਥਨ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਜੇ 10 ਮਈ, 1947, ਜਾਂ 5 ਜੁਲਾਈ, 1947 ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਦੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1947 ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 hough ਸਾਬਕਾ. ਏ-19 22 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ 5 ਜੁਲਾਈ, 1947 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਮਦਾ ਅੰਮਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

"ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ "ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅੰਸ਼-ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਅੰਸ਼-ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। 100 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਪੜ੍ਹੀਏ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ 567

(5) ਏਆਈਆਰ 1946, ਮਦਰਾਸ 140।

(6) ਏਆਈਆਰ 1960, ਮਦਰਾਸ 396।

(7) ਜੇਟੀ 1990 (4) ਐਸਸੀ 391.

(8) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 430।

ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਵੀ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਿਉਂਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ 38 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ।

(15) ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵਿਧੀਵਤ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ 14 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

(16) ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ 14 ਮਈ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1975, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ DW-3/1 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਜਿਸਟਰਡ

29 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ, ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 3 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਤੋਂ ਚੋਣਵੇਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਿਤੀ. 3 ਨਵੰਬਰ, 1971, 29 ਨਵੰਬਰ, 1971 (DW-3/1) ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 12 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਦੇਈ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰਮਣੀ, (9), ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਾਇਸ਼ਮੀ ਰੇਡਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਹਿਲੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਐਸਟੋਪਲ। ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਪਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ, ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਪੁਰ ਚੇਜ਼ਰ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਰੰਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਾਓ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(17) *Ramaswami'laPill Ramasami Naicker and others*, AIR 1960 ਮਦਰਾਸ 396 ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਏਆਈਆਰ 1948 ਪਟਨਾ 60

ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PW-3/1 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ

Kuldip Singh v. Smt. Balwant Ka'ur (deceased) and others
(Ashok Bhan, J.)

ਸਕਦਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਮਲਕੀਅਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48, ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਪੱਤੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।

(18) ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਡੀਡ ਤੁਰੰਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਾਓ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਲ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 3 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1971 (14 ਮਈ, 1975 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ) ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 29 ਨਵੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਐਫ.ਸੀ.ਵੀ. ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1, ਜੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ, ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਹੇ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਲ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-1 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅੰਤਰ- ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ। ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ।

(19) ਮੁਦਈ ਨੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਤੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1, (3 ਨਵੰਬਰ, 1971) ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿੱਤ, ਉਹੀ ਉਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 8 ਅਧੀਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1000

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਆਰ ਐਸ ਮੌਰੀਆ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਕੈਮਿਸਟ ਐਜ਼ੋਸੀਏਸ਼ਨ (REGD.), - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1989 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 14229।

6 ਦਸੰਬਰ, 1990

ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਸਮੈਟਿਕਸ ਨਿਯਮ, 1945— RI. 59— ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਸਮੈਟਿਕਸ (9 ਵੀਂ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1989— RI. 49-ਏ— ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ—ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ— ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ—ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ—ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ—ਸਿਵਲ ਸਰਜਨਾਂ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾ ਹੋਣ—ਅਜਿਹੇ ਸਰਜਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨਾਂ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਨਿਯੁਕਤੀ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਵ ਬਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਥਾਰਟੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ

ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਸਮੈਟਿਕਸ (9 ਵੀਂ ਸੋਧ) ਨਿਯਮਾਂ 1989 ਦੇ ਨਿਯਮ 49-ਏ ਦੇ ਨੋਟੀਫੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਜੋ